

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

Raptum committens per vim rapienso puellam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QUESTIO I.

Q uod autem ille raptum admittit, multorum auctoritate probatur.

C. I. q. Quod sit raptus. At enim Isidorus lib. 3. Etymol. c. 26. Raptus a quoque illicitus coitus a corrupendo est dictus: unde qui b raptu potitur, stupro fruatur.

Ita habet fere ut Gratianus hic, & supra 27. q. 2. c. raptus: nec emale aliter Panormia. In codice Isidori impresso sic legitur. Stuprum raptus proprie est illicitus coitus, a corrupendo dictus. Unde Virgilius, raptu potitur, id est, stupro fruatur.

C. II. q. Vbi raptus admittitur. Unde Gelasius Papa.

Lex e illa praeceptorum Principum ibi raptum dixit commissum esse, ubi puella, de cuius ante nuptiis nihil actum fuerit, videatur abducta.

Cum ergo haec illicitis coitu sit corrupta, virginitas si sit abducta, id est, a domo patris abducta, quod de epus nuptus nihil ante actum fuerit, raptam appellandam regere non potest. Sed non omnis illicitus coitus, nec quislibet illicita defloratio raptus appellatur. Aliud enim est fornicatio, aliud stuprum, aliud adulterium, aliud incestus, aliud raptus. Fornicatio autem, licet videatur esse genus omnium illicitis coitus, qui sit extra uxorem legitimum, tamen specialiter intelligitur in ista viduatum, vel meretricum, vel concubinarum. Stuprum autem proprie virginum est illicita defloratio: quando videlicet non precedente conjugale passione, utriusque voluntate virgo corripitur, patre injuriam ad animum statim post cogitationem non revocante. Adulterium vero est alieni tori violatione. Unde adulterium dicitur, quasi ad alterius torum accessio. Incestus est consanguinitatem, vel affinitatem abusus. Unde incestus dicitur, qui consanguineus & affinitatis abusus. Raptus admittitur, cum puella violenta a domo patris abducta, ut corrupta in uxorem habeatur, sive puella solummodo, sive parentibus consentiens, sive utriusque, vi illata confiteri: hic morte mulatur. Sed si ad ecclesiam cum rapta confugerit, privilegio ecclesiae mortis incomparitatem promeretur.

C. III. q. Si raptor cum rapta ad ecclesiam confugerit, quid fieri debeat.

Unde in Aurelianensi concilio I. c. 4. legitur.

De raptoribus autem id constituendum esse censuimus, ut si ad ecclesiam raptor cum rapta confugerit, & feminam ipsam violentiam perulisse confiterit, statim liberetur de potestate raptoris, & raptor mortis, vel poenarum impunitate concessa, aut ad e servitium subiectus sit, aut redimendi se liberam habeat facultatem. Si vero, quae raptus, patrem habere confiterit, & puella raptori confenserit, potestati patris excusata reddatur, & raptor patri superioris conditionis satisfactione teneatur obnoxius.

Ex hac auctoritate liquet, quod aliquando vi inferni parentibus, & non puella, cum dicitur: [s. puella raptori confenserit]. Aliquando utriusque violentiam perferunt, cum praemittitur: [s. raptor cum rapta profugerit, & feminam ipsam violentiam perulisse confiterit]. Puella autem, non parentibus, vi inferni, cum voluntate patris puella violenta abducitur, ut ejus patrius concubitus, cuius copula nunquam consensus adhibuit. Praeterea neg. parentibus, neg. puella vim intulisse videtur, cum neg. illi prohibentibus, neg. illa renuente, violenta sit abducta.

a 27. q. 2. raptus. Ivo part. 3. c. 26. Panm. l. 6. c. 13. b ex Seruio in 4. Aeneid. c. 27. q. 2. lex illa in eod. Theod. l. 9. tit. de raptu virgile. i. extra de raptor. c. cum causa. Polyb. l. 6. c. 4. Anselm. lib. 10. c. 9. de vi. q. diffinit. 21. d Anselm. l. 10. c. 27. Burch. lib. 3. q. 101. Ivo p. 3. c. 101. Panm. l. 6. c. 72. e servitium conditione subiecto. [verum lectio.

Ita. Aliud est enim promissibus aliquam sedare, aliud inferre. Unde quia neuri via illata probatur, raptus hic non debet. Sed rapta dupliciter fieri dicitur. Aliqua res ipsa raptus, aliquando ipse res vi usque tractatione raptus eripitur. Res ipsa tunc raptus, cum violenta domo raptus in perpetuum teneatur. Aliquando vero nocere ipsa, si illa usus ejus domini prohibente violenta usurpatur. Hic ergo raptus admittit, quia florem virginis puella renuente violenta.

QUESTIO II.

Nunc quartus, an parago vis raptus raptorem possit raptum accipere: quoniam canonice raptate canonum satisfactionem poenae prohibent.

C. I. q. Raptore puellam & raptum excommunicatur. Legitur namq. in Concilio Chalcedonensi 4. c. 17.

Os b, qui rapiunt mulieres sub nomine simul habendi, aut cooperantes, aut convenientes raptorem crevit sancta synodus, ut si quidem clerici fuerint, de proprio gradu; si vero laici, anathematizentur.

C. II. q. Ob immanitatem sceleris abjunctio raptorem viduatum vel virginem. Item Symmachus Papa, apostolica ad Cesarium, cap. 3.

Raptorem e igitur viduatum vel virginem tantam tantam facinoris detestatur: illos violentius persequendo, qui sacras virgines vel viduas vitas matrimonii sociare tentaverint. Quos per sanctissimi criminis atrocitate a communione praecipimus.

C. III. q. De eodem. Item Codicis lib. 1. tit. de Episcopis & clericis. Iovinianus Imp.

Si quis non dicam rapere, sed attentare virginis matrimonii iungendi causa sacrilegium commiserit, capitali poena feriat.

C. IV. q. De eodem. Item ex Concilio Cabilonensi.

De puellis raptis, nec dum desponsatae Chalcedonensi & concilio statutum est, eos qui raptorem las sub nomine simul habundant, cooperantes deventes raptoribus, decrevit sancta synodus, ut si clerici sunt, decidant proprio gradu; si vero laici, anathematizentur. Quibus verbis datur intelligi, quales sunt mali auctores dammandi sunt, quando participaverint, & convenientes tanto anathemate feriuntur, ut non monica auctoritatem ad conjugia legitima raptorem vindicare nullatenus possint.

C. V. q. Excommunicatur raptorem raptae vel virginis, cum sit favoreus.

Item Gregorius Papa II. in synodo Romae.

Si quis virginem vel viduam, nisi desponsatam, fuerit, vel furatus fuerit in uxorem, cum illa raptae anathema sit.

q. Factum est hoc caput ex X. & XI. decretis Gregorii in codice canonum hunc appellatur.

a & in c. Synod. c. 27. Cap. 1. c. 14. b Polyb. l. 6. c. 4. l. 10. c. 40. Burch. l. 6. c. 101. c. 101. c. 101. d. Supra de poenitentia diffinit. s. quoniam dicitur in eod. Theod. l. 9. tit. 25. de r. In Turonensi c. 21. Capitulum l. 1. c. 101. In concilio Troasiano c. 10. Burch. l. 3. q. 101. Panm. l. 6. c. 55. e. Supra eod. c. 101. q. 101. c. 101. Ivo p. 3. c. 101. Panm. l. 6. c. 64.